

Sælsomme Fortællinger

Novellesamling af

Lilli Lund Christensen

Books on demand, 2022, 412 sider

Bagsidetekst:

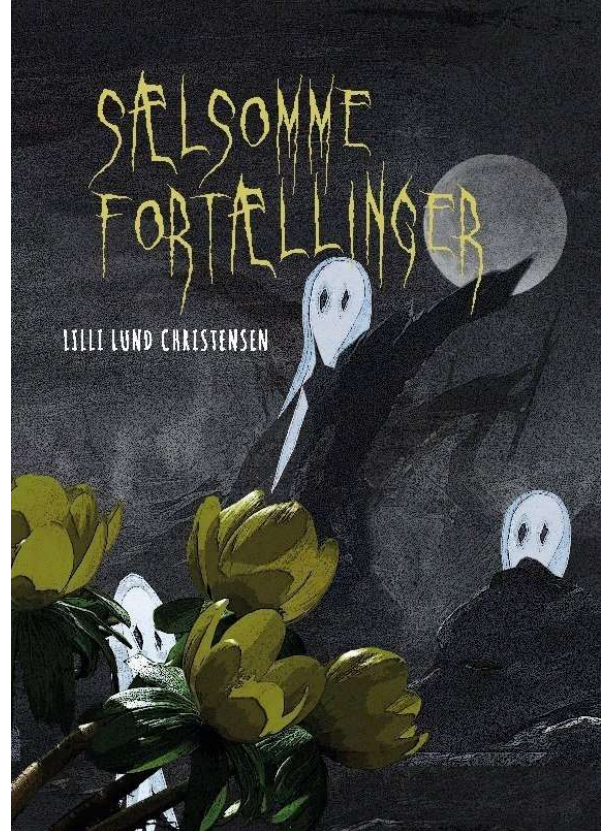
Her er de hyggeligt uhyggelige historier til lænestolen, mens det stormer og regner uden for...

De er spændende, og måske bliver din nattesøvn ødelagt ... Der garanteres også for et spøgelse eller fler...

Fortællingerne foregår ikke alle i nutiden, men det fremgår af historien, hvis den udspiller sig noget væk fra vores tid. For eksempel 'Trunte og Amadeus', hvor handlingen starter i København i 1940'erne.

Sælsomme fortællinger består af 20 noveller, som er skrevet i et overordentligt behageligt og flydende sprog uden overflødig brug af fremmedord. Et par af novellerne kunne dog godt have brugt en ekstra korrekturlæsning, hvilket jeg nævner, fordi de stikker i øjnene, når nu alle de øvrige er helt i top, både sprogligt og grammatisk.

Oftentimes er sproget så medrivende og fastholdende, at det er en fordel for læseren, at fortællingerne ikke er specielt lange, for ellers ville det med sikkerhed komme til at gå ud over nattesøvnen.

Noget, som jeg synes er overraskende, er forskelligheden. På intet tidspunkt opleves gentagelser, som en handling eller en vending, der har været brugt før. Jeg mener, som når stiften på en gammeldags grammofon kører i samme rille, kører i samme rille, kører i...

Tværtimod opleves forskelligheden så stor, at læseren helt naturligt vil kunne fristes til at tro, at fortællingerne ikke er skrevet af den samme forfatter, hvad de ikke desto mindre er. Det skyldes først og fremmest, at temaerne og miljøerne er så vidt forskellige, og dermed behageligt afvekslende.

Dertil kommer, at de er skrevet på en måde, så læseren undertiden vil føle sig som grebet af en kæmpefugls klør og med fantasiens kraftige vingeslag ført gennem vidt forskellige spændende universer, hvor der ikke findes grænser for deres mangfoldighed.

Dog er der ingen tvivl om, at det er en kvinde, som er forfatter til *Sælsomme fortællinger*, for de rummer alle en hjertevarme og følelse for deres personer, som ind imellem næsten gør ondt.

Spring ud – flyv med – grib bogen og oplev en forunderlig, fascinerende og spændende tur med *Sælsomme fortællinger*.

Fortællingerne:

“Verdens herrer”: Ultrakort novelle om myriader af små sorte kriblende væsener i havestue.

“Dragen vil flyve”: Om at tro, om at ville og blive ved med at tro og ville så stærkt, at ønsker og drømme bliver

til virkelighed. Som her, hvor en almindelig postmedarbejder med en hemmelig drøm får hjælp af en 'drage', men må give noget til gengæld. Lykkes han – bliver han udgivet – hvad er det 'dragen' ønsker til gengæld?

“Anton Ebo”: Fin og meget tankevækkende novelle om afhængighed og umulig kærlighed.

“Arven fra onkel Leonhard”: Onkel Leonhard har levet en globetrotters udfarende liv. I sin familie svinger han specielt godt med nevøen Robert, der, som Leonhard selv udtrykker det, nok minder lidt om ham selv. Roberts veninde Susanne elsker alle de artefakter, som Robert arver og anbringer i sit kollegieværelse. Men hvor stammer ti stensøjler fra, og hvad er deres funktion?

“Da Nereiden blev solgt”: Smuk fortælling om to menneskers kærlighed til hinanden og til at sejle sammen i al evighed, og hvad det fører til. Jeg savner dog en intro, for pludselig er den der bare, sejlbåden Nereiden. Det samme gælder Jørns søn, som viser sig at hedde Morten. Læseren er ikke i tvivl om, at fortællingen er skrevet af en søper-son.

“De tre fugle”: Brev fra netop afdød far til sønnen Johannes, hvor faderen betror hvem hun var, den mor, som Johannes aldrig har kendt, og hvorfra de penge kommer, som han skal arve. Jeg skal ikke røbe handlingen, kun, at denne novelle er helt i overensstemmelse med bogens titel – en sælsom fortælling.

“En fersken til Gwyneth”: Her oplever læseren gennem en ung piges øjne en naturkatastrofe, som rammer en lille ø i Atlanterhavet langt oppe mod nord. Den er skrevet,

så læseren selv føler regnen, stormen og mørket, som var denne med i den lille gruppe beboere, der sammen med deres dyr kæmper for at overleve.

“Farlig ferie i Tyrol”: Underfundig og godt skrevet fortælling om dansk familie, der overnatter i en fjern fjern alpedal i Tyrol, hvor overtro og bjerggænder stadig lever.

“Æblemusik”: Om hvordan en ungkarl, et æbletræ på havets bund og et havvæsen med kun ét øje går op i skøn musik, indtil mystikken breder sig.

“Mormors lille violin”: Hyggelig fortælling om en familie og en lille bitte (magisk?) violin, som går i arv.

“Huset af silkepapir”: To historier i en. Lillesøster på hospitalet får hver dag besøg af storesøster, der læser op for hende. Historien i historien foregår i Polynesien, hvor en gammel rig mand køber sig en pige på lillesøsters alder som hustru – endnu ikke konfirmeret. Hvordan kommer det til at gå? En virkelig sælsom fortælling.

“Kærlighedens land”: Willi og hans kone Miriam er sammen med en lille skare valgt blandt millioner til at befolke planeten 789B i stjernebilledet Oksefrøen. Området, hvor de bosættes, døbes Kærlighedens land for at signalere en ny start for menneskeheden. Et samfund uden kiv, strid og penge. Men – er det for utopisk, og er planeten alligevel ikke ubeboet?

“Midnatsjulegæsten”: Hvem taler morfar med, når han går ind på sit værelse og lukker døren ved midnatstid juleaften? Har det noget at gøre med den knaldrøde rubin, som han vandt i et væddemål som ung?

“Gule øjne”: Om en enlig mor, hendes datter og hundene på den avisrute, som de deler. Er det bare en almindelig og kedelig rute, eller? Midtvejs skifter novellen karakter – er det en ny novelle? Læs roligt videre – det hele hæftes sammen til slut.

“Sequitur”: Her møder læseren en mor og datter, som er helt særlige skabninger i pagt med skovens træer. Af alle bogens fortællinger er denne nok den mest sælsomme.

“Tante Klara Erantis”: Det er godt at have en ‘tante’ når man mangler andre at betro sig til. Lis er lærer, et forældremøde trækker ud – sidste bus er kørt, så hun tomles hjem – men? Overraskende slutning, som lader mig i tvivl om, hvorledes resten af hovedpersonens liv vil blive med det ‘skelet’, som hun propper ind i sit skab.

“Hvide statuer”: Terese er enlig mor, hvis primære mål er at få datteren Louise, der skal i gang med at studere, godt i vej. Men hvad gør en mor, når hendes højt elskede barn tager med sin kæreste på ekspedition ind i et forbudt område i en fjern afrikansk stat med et tvivlsomt omdømme?

“Trunte og Amadeus”: Trunte og Amadeus er fælles om musik, der fortryller – binder sammen – nedbryder aldersskel – går til hjertet uden ord – og gemmer overraskende kræfter.

“Pigen, som huskede sine drømme”: Igen en enlig mor med en datter – begge med et særegent handicap. Derudover oplever datteren, at hendes drømme bliver til virkelighed, men det er ikke det mest mystiske.

“Vanterne”: Her til sidst har forfatteren mikset en ‘Glühwein’ med ingredienser som en skiferie, et par glemte vanter, en bjerggånd og en lavine, rørt dem godt sammen, og værsgo, så er der endnu en spændende fortælling.

Johannes Lundstrøm

